

MALİKİYET

HER ŞEY O'NUN!

"Mâlikiyet mertebe-i uzmâsı tevhid-i âzam sûretinde O'nundur." Mektûbat

Mâlikiyet: Bir mülkün sahibi olma; onda istediği gibi tasarruf edebilme keyfiyeti. Onu dilediği gibi evirip çevirebilme, başkalarına satabilme ve dilediği anda onun varlığına son verebilme yetkisi.

Biz kendimize mâlik değiliz.

Bir mülkte tasarruf edebilmenin dört şartı vardır: Satın alma, veraset, bağış ve emanet.

Buna göre, biz ne bedenimize, ne onu kuşatan hava tabakasına, ne ayak bastığımız yer küresine, ne de güneşe ve aya sahip olamayız. Bunları satın aldığımız, hayâlimizden bile geçmez. Bunlar bize ebeveynimizden de miras kalmadı. Öyle ise bizim mâlikiyetimiz, son iki maddeye dayanıyor:

Bağış ve emanet. Bir diğer ifadeyle, lütuf ve imtihan.

Rabbimiz önce âlemleri yarattı, onları bizim istifademize en uygun hâle O getirdi. Sonra o âlemlerden bizi süzdü...

Görünen ve görünmeyen bütün âlemler ve içindekiler hep O'nun mülkü. Halk ve inşasında hiçbir nesneyi kendi keyfine bırakmamış.

Dilediğine can vermiş, dilediğine yarı can.

Bir kısmını göklerde uçurmuş, bir kısmını yerlerde süründürmüş.

Dilediğinin önüne et koymuş, dilediğinkine ot.

Birine denize girmeyi yasaklamış, diğerine denizden çıkmayı.

Kimine kol vermiş kanat vermemiş, kimine kanat vermiş kol vermemiş.

Bir kısmını iki ayaklı yapmış, başkalarını dört, altı, yahut kırk ayaklı...

O, tek Mâlik ve tek Hâlık. Ve hüküm ancak O'nun...

KENDİMİZE MALİK DEĞİLİZ

Canlılar içinde sadece biz, kendimiz hakkında birşeyler biliyoruz. Ancak, şu beden fabrikası sıhhatle çalıştığı müddetçe ondan haberimiz bile olmuyor, haricî işlerin peşinden koşuyoruz. Sadece, bir arıza hâlinde doktorun kapısına varıyoruz. Onun tavsiye ettiği ilâçları kullanıyoruz.

Sonra?..

Bekliyoruz.

Neyi bekliyoruz? Mülk sahibinin kendi mülkünde yapacağı icraatı....

Birisi elindeki bıçakla bir dalı çizer, bu arada yanlışlıkla parmağını da yaralar. O andan itibaren bir İlâhî tedavî ile her iki yara da iyileşmeye doğru adım adım ilerlemeye başlar. Tedavi görmede insanla ağaç yanyana gelmişler ve mülkün hakiki sahibinin lütfuna sığınmışlardır...

Bedenimiz tabiattaki elementlerden bir demet. Kuvvetimiz ondaki kuvvetlere bir misâl.

İnsan yeni ayak bastığı bu harika âlemi fikren gezip dolaşır. Her sanat eserinin önünde durup, uzun uzun düşünür. En büyük sanat eseri insan olduğu için, insan en fazla kendisini inceler, kendi vücudunu anlamaya kafa yorar.

İnsanoğlunun kendi bedenini öğrenmesi ne kadar ibretlidir!..

Bu konuda yaptığı her araştırma, sorduğu her soru ona şu hakikatı haykırır:

Bu beden mülkünün maliki sen değilsin.